

Дівчина з кав'ярні

Наталка Білоцерківець

прощаючись – можливо назавжди
напевно назавжди –
старі коханців чужому місті забрели сюди

два столики під липами стояли
вони собі сиділи і мовчали
і дівчина їм каву принесла
і неймовірно юною була

було шовкове стрижене волосся
тату довкола ліктя обвилось
її коліна голі і сумні
вона говорить тільки "так" і "ні"

і за її тату у вигляді змії
за усмішку просту за кожне "yes" її
і за останнє "no" що їм готує Бог
ту каву як вино вони пили удвох